

DIALOG - DIREKT #19

Moralisk upprustning

Kära vänner!

"Du verkar ganska tyngd just nu av de stora frågorna" skriver Hildegard Måhl i ett kort brev som kommenterar förra DD. Jag tar med iver fram förra numret för att se vad jag skrivit som förmedlar denna känsla. Visserligen känner jag igen mig i Hildegards beskrivning, men det är ju inte detta jag försöker förmedla.

Hildegard fortsätter: "Jag skulle vilja påminna om att du inte är ensam om dem. Man brukar inte kunna utträta så mycket om man inte känner frihet i sin uppgift. ... (Angående frågor i Norberg) Jag tänker på mygel-Sverige. Har skrivit någon gång i tidningen om det, men frågar mig om man inte skulle nämna moralisk upprustning i sammanhanget som man gjorde förr. Den andra tanken jag har och stöder är ombyggnad av ateljén för teaterpjäser, sång och musik. Att gå ut med flygblad eller annan reklam och att ta inträde, det vore ett bra sätt att få ut budskapet."

Tack för dess tankar Hildegard! Det är nog så viktigt att inte drivas av ambition, eller otålighet, och inte ens primärt av de stora behoven vi ser utan av Guds ledning. Detta innebär att vi (åtminstone jag) behöver bli fria för att kunna ta emot Guds plan. Jag har så många egna planer just nu att det känns som ett stort steg att kunna bli nollställd och öppen för något nytt.

Sture Rengfelt har skrivit till mig och framfört farhågor för att det organisatoriska tar överhanden inom Moralisk upprustning. Jag inser att mitt sätt att skriva om det kommande mötet i Norberg kan leda tankarna till en toppstyrd organisation.

Sture vill helst inte bli citerad, men jag hoppas att han inte misstycker till att jag tar med några radar i alla fall. Jag tycker att hans slutkläm ger ett bra perspektiv för Norberg.

"Norberg ser jag som en sammankomst för de mest ansvariga och förpliktade (deltagarantalet är ju begränsat), helst som en förberedelse för en större samling som alla som vill kan delta i, som en nationell eller regional fortsättning på Caux. Frågan är om det just nu är möjligt att åstadkomma ett lag som besitter den livsförvandlande kraft som är en förutsättning för att en sådan större samling skulle bli meningsfull. Vi måste ju alltid börja med oss själva. Vad fattas oss? Vad behöver vi för att tillsammans bli den livsförvandlande kraft som vårt folk och hela världen behöver? Se där frågor som jag tycker deltagarna i Norberg borde söka finna svar på.

Hälsningar!

Sture R.

Jag vill då ta detta till mig som en utmaning.

Bror Jonzon sände en kommentar till DD #17, men den kom precis som jag sänt iväg det förra numret.

"Tack för dialog. Någon-ting är alldeles på sned i vårt samhälle när "tältmake-ri" inte får plats. Alla dessa maskiner som skall hjälpa oss att få mer tid tycks tvärtom göra oss ännu mer jäktade och upptagna: fax, TV, Data, video, radio och en rad andra "gadgets". (Prylar, red anm)

Det påminner mig om att jag känt mig mer jäktad än någonsin, nu efter att jag haft mitt sabbats-halvår. Jag har dock gjort vissa lärdomar som känns som viktiga. När jag stod inför vad som kändes som obegränsat med tid till förfogande, planerade jag för en rad olika saker att göra. (Ett störande moment var Valerie, min hustru, som varnade för att jag inte skulle hinna med allt detta).

Vissa av sakerna kom jag inte alls igång med, och detta har lett till insikten att det finns saker som jag inte alls skall tänka mig att göra. Med andra ord, jag skall inte spara dem "tills jag har tid". Jag skall inte ta på mig dem, punkt slut. Detta är en ny och konkret upplevelse för mig som gillar att planera för saker att göra "någon gång" att ta på mig saker som "känns rätt".

Det var andra projekt som blev startade och som inte är klara ännu, som gör att jag lider av sviterna av sabbats-tiden ännu ett tag. Nu skall jag dock inte måla allt i mörka färger. En annan insikt som jag värderar är ett resultat av lite distans till jobbet under några månader. Jag kom underfund med att jag trivs på jobbet och känner att jag är på rätt plats.

Förra hösten tänkte jag tidvis i andra banor och kände mig utnyttjad och överbelastad. Jag var inne på att byta jobb för att komma bort från en besvärlig situation. Men nu har jag alltså kommit igenom den besvärliga perioden.

Norberg

Det viktigaste som kan komma ut ur mötet i Norberg är nytt liv i vår gemenskap. Vi behöver ta nog med tid i stillhet, dels till att penetrera de frågor som inbjudan ställer, men även vara öppna för Gud att tala om andra saker. Jag skulle inte känna det som ett misslyckande om inga nya konkreta planer formades. Ett misslyckande skulle det däremot vara med beslutade aktioner utan endräkt. Så känner jag det just nu.

Birgittaspelet.

Lördagen den 3 oktober framförs Birgittaspelet i Maria-ger klosterkyrka i Danmark inbjudet av bl.a borgmästaren. Vi i truppen välkomnar allas förböner för dessa föreställningar som markerar 10-årsjubileum för spelet. Ännu efter dessa år är det alltid ett steg i tro med ett arrangemang på en ny plats.

Antero